

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de son 10 yılda ırkçılık, cinsiyetçilik, yobazlık, yabancı düşmanlığı ve benzeri saiklerle işlenen nefret suçlarında bir artış yaşanmaktadır. Nefret suçlarında, fail ile kurban arasında doğrudan bir ilişki dışında kurban, sırf sahip olduğu grup kimliğinden ötürü hedef seçilebilmektedir. Genel olarak nefret suçları, mağduru ve mensup olduğu grubun diğer üyelerini korkutmakta ve kendilerini tecrit edilmiş, savunmasız ve hukuk tarafından korunmasız olarak hissetmelerine yol açmaktadır. Öte yandan, söz konusu suçların doğurduğu bu öldürücü hissiyat ve psikolojik etki, ırksal, dinsel ve etnik gerilimleri daha da tırmandırmakta, misillemelere ve zorunlu göçe neden olabilmektedir.

Rahip Santoro cinayeti (2006), Hrant Dink cinayeti (2007), Zirve Yayınevi katliamı (2007), Selendi’de Roman yurttaşlara yönelik linç girişimi (2010), çeşitli illerde Kürt yurttaşlara yönelik linç girişimleri, siyasetçi ve bürokratların Aleviler’e yönelik nefret söylemleri ve basında sıklıkla yer alan LGBTT cinayetleri son yıllarda tanık olunan nefret suçları örnekleridir.

Birleşmiş Milletler Irk Ayrımcılığının Önlenmesi Komitesi’nin Mart 2009 tarihli Türkiye raporunda; Türkiye’de ırk temelli nefret ile işlenen suçların yoğunluğu ve devletin uluslararası hukuktan doğan yükümlülükleri dikkate alındığında, yasalarda gerekli düzenlemelerin bir an önce yapılması gerektiği vurgulanmıştır. Avrupa Konseyi’ne bağlı Irkçılık ve Hoşgörüsüzlüğe Karşı Avrupa Komisyonu’nun 2005 tarihli Türkiye raporunda da, güvenlik güçlerinin azınlık gruplarına karşı kötü muamelede bulunduğu, medya ve kamuoyunda azınlık gruplarını aşağılayan, özellikle de bazı basın organlarında antisemitik yayınların yapıldığı ve ders kitaplarında dini azınlıklara yönelik olumsuz ifadelerin kullanıldığı belirtilmiştir.

İnsan Hakları Gündemi Derneği tarafından 2009 yılında yürütülen “Türkiye’de Nefret Suçları” başlıklı çalışmada Türkiye’de, AGİT raporlarına yansıyan pek çok nefret suçu bulunmasına rağmen devlet tarafından söz konusu suçların takip edilmediği ve araştırılmadığı ifade edilmektedir. Türkiye’de nefret suçlarının varlığı konusunda devletin veri toplamadığı, önlenmesine yönelik gerekli kurumların oluşturulmadığı ve bu konuda herhangi bir çalışma yapılmadığı belirtilmektedir. Dahası Türkiye’de nefret suçlarına yönelik herhangi bir cezai yaptırım öngören yasal düzenlemelerin mevcut bulunmadığı, bunun sonucu olarak da nefret suçları ve nefret propagandasının cezasız kaldığı ifade edilmektedir. Yine ilgili çalışma, Türkiye’de 2006 yılının başından itibaren etnik ya da dini azınlıklara, cinsel yönelimi ve toplumsal cinsiyet kimliği farklı olan kişilere yönelik saldırıların gerçekleştirildiğini ortaya koymaktadır.

Sosyal Değişim Derneği’nin “Ulusal Basında Nefret Suçları: 10 Yıl 10 Örnek” projesi danışmanı Prof.Dr. Yasemin İnceoğlu, medyanın egemen ideolojinin bir aygıtı olarak milliyetçiliği ve ırkçılığı yeniden üretirken toplumsal öfke ve nefret duygularının ötekilere karşı yöneltmesine neden olduğunu belirtmektedir. Ana akım medyanın içselleştirdiği “biz”lik tanımına uymayan herkes “öteki”leştirilmektedir. Araştırmada, nefret suçlarının soruşturulacağına ve failer hakkında yasaların tam olarak uygulanacağına dair açık mesaj verilmesi gerekliliği vurgulanmaktadır.

Unutulmamalıdır ki nefret suçları, diğer suçlardan farklı olarak hem mağdurlar hem de genel olarak toplum üzerinde tahribata yol açmakta, kurbanların maruz kaldıkları fiziksel zararların dışında kalıcı stres gibi olumsuz psikolojik sonuçlar doğurmaktadır. Nefret suçlarının, mağdur bireyler ve bu bireylerle ortak özelliklere sahip daha geniş kesimler üzerinde yarattığı etki göz önüne alındığında sorunun büyüklüğü daha iyi anlaşılabilir.

Bu nedenle, nefret suçlarında yaşanan artışın ve nefret suçlarının toplumda yarattığı ayrışma ve travmanın tüm boyutlarıyla araştırılarak sorunun çözümüne yönelik gerekli önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98, TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Doç. Dr. Aykan ERDEMİR

Bursa Milletvekili

Namık Harutyan
Balıkesir Mv.

Binnaz Toprak, ist. m.v.
B. Toprak

Arslan
Malaz Mv.

Ayşe Eser Danışoğlu
İstanbul M.vekili

Bilent Teten
Aydın Mv.

Mehmet Hilal Kaplan
Kocaeli

Mustafa Mangıçlı
Düzce

Sedef Küçük
İstanbul M.vekili

Malik Eder Özdemir
Sivas Mv

Haluk Eyyuboğlu
İst Mv

Arif Bulut
Antalya

Turgut Orbel
Kırklareli Mv

Celal DİNÇER

R. Kerim Özkan
Burdur m.v

İstanbul Milletvekili

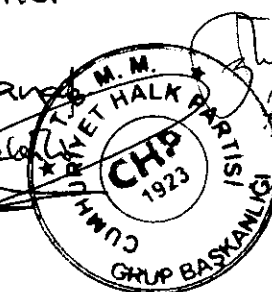
Haydar Akar
Kocaeli

Ali Haydar ÖNER
İsparta Milletvekili

Nurettin Demir
Muğla Mv.

Özgür ÖZE
Kocaeli

Mahmut Tanrı
İst Mv

Ayhan
Mersin Mv.

